

PLEBANIK (3) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (*tak w pleban*); *a* *pochylone*.

pl N plebani^owie (1). \diamond *D* plebani^om (1). \diamond *A* plebani^oki (1).

Sł stp brak, Cn, Linde brak.

Dem. od „pleban”; pleban niewielkiej, ubogiej parafii (3) : á potym vtzárowáwšzy [oleje]/ inšzym vbogim Plebanikom/ do ich košciólow przedawáli zá pieniádze. KrowObr 86; Džiádufki [...] częštokróć Synody ná mię w Przemyšlu džiáłał/ Plebaniki nikczemne [= málo znaczące] ná mię pobudzał/ irregularitate mi grażał OrzRozm O4v.

Wyrażenie: »plebanik wiejski« (1): Abowiem, iako mowią Plebanikowie wieyfcy, ut vixit [...] morixit. CzechEp 419.

LW